

GÖYƏRÇİN

ISSN- 0207- 4710

11

2005-cil

Özün
rənglə

OYUNLAR

ŞERLƏR

NAĞİL VAXTI

Qızıl balıq

Hind nağılı

Böyük bir çayın sahilindəki daxmada bir qoca öz qarısı ilə yaşayırdı. Onlar çox kasıb idilər. Qoca hər gün balıq ovuna gedər, toruna balıq düşsə, onu bişirib yeyər, düşməsə ac qalardılar.

Bir gün qocanın toruna qızıl balıq düşdü. Bir cüt göz gerek idi ki, onun gözəlliyinə tamaşa eləsin.

Balıq dil açıb dedi:

- Məni yenidən çaya burax, əvəzində nə istəsən sənə bağışlayaram.

Qoca dilləndi:

- Mənim nə yaşamağa evim, nə geyinməyə paltarım, nə də yeməyə bir şeyim var.

Balıq dedi:

- Məni suya buraxsan, arzuladığın şeylərin hamısı olacaq.

Qoca balığı suya buraxıb, evə qayıdanda gördü ki, komasının yerində gözəl bir ev, çoxlu düyü, gözəl-gözəl paltarlar var.

Qoca sevinərək qarısına dedi:

- Görürsən, arvad, qızıl balığı suya buraxdım, o da əvəzində bizə bunları bağışladı.

Açgöz arvad ərinə acıqlandı:

- Qocalsan da körpə uşaq kimi ağılın yoxdu. Get balığın yanına, möhtəşəm bir saray, içi qızıl-gümüşlə dolu xəzinə, çoxlu düyü ilə dolu anbar, əkin sahələri, kotanları, öküzləri istə. Bir də de ki, səni kəndin ağası seçsinlər.

Kişi çar-naçar çayın sahilinə gedib balığı çağırırdı və arvadın sözlərini ona çatdırırdı.

Balıq dedi:

- Get, arzuladığın şeylərin hamısı sənənin olacaq.

Qoca evə gələndə onu təntənə ilə qarşılayıb, kəndin sahibi seçdilər. Onun xətir-hörməti, var-dövləti gündən-günə artdı. Onlar bolluq içində yaşamağa başladılar. Lakin aradan bir ay keçməmiş arvad yenə də naşükürlük elədi:

- Bah, bah, bir kəndin ağası olmaq nə böyük şey imiş. Get balığa de ki, səni bütün dünyanın sahibi eləsin.

Qoca qorxa-qorxa dedi:

- Yox, yox, mən bunu eləyə bilmərəm. Sən əvvəl necə yaşadığımızı nə tez unuttun? Adam bu qədər naşükürlük eləməz. Balıq bizə hər şey verib: gözəl saray, tükənmək bilməyən dadlı yeməklər, içi qızıl-gümüşlə dolu xəzinə... Sənə daha nə lazımdır?

Ancaq qarı gözünü yumub ağızını açdı. Dedi ki, ya balığın yanına gedib dediklərimi istə, ya da bir də evə qayıtma.

Yazıq kişi çayın sahilinə gəlib balığı səslədi:

- Qızıl balıq, qızıl balıq, sahilə, yanıma üz.

Ancaq qoca nə qədər çağırırsa, qızıl balıq üzüb sahilə gəlmədi.

Qoca geri qayıdanda gördü ki, o var-dövlətdən, saraydan, xəzinədən əsər-əlamət yoxdu. Qarı yenə də cır-cındır içində köhnə daxmanın içində oturub ərinin yolunu gözləyirdi. Acılıqdan onun ovurdları batmış, ağlamaqdan gözləri qıpqırmızı qızarmışdı.

Qoca öz qarısına baxıb təəssüflə dedi:

- Eh, arvad, arvad! Gör bizim başımıza nə iş gətirdin? Aza sahib durmayanın əli çoxdan da çıxar. Açıqluğun axırı belə olar.

Tərcümə edib işləyəni
R. Əliyev

Rəssam
Aytən